

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1073/2009

(2009. gada 21. oktobris)

par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 561/2006

(pārstrādāta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 71. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Vairākas būtiskas izmaiņas jāizdara Padomes Regulā (EEK) Nr. 684/92 (1992. gada 16. marts) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem ⁽³⁾ un Padomes Regulā (EK) Nr. 12/98 (1997. gada 11. decembris) par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem ārvalstu pārvadātāji var veikt pasažieru iekšzemes autopārvadājumus dalībvalstī ⁽⁴⁾. Skaidrības un vienkāršošanas interesēs šīs regulas būtu jāpārstrādā un jāapvieno vienā regulā.

(2) Kopējās transporta politikas izveide, *inter alia*, ir saistīta ar kopējo noteikumu pieņemšanu, ko piemēro starptautiskiem pasažieru autopārvadājumiem, kā arī paredzot noteikumus, saskaņā ar kuriem ārvalstu pārvadātāji drīkst veikt iekšzemes autopārvadājumus dalībvalsts teritorijā.

⁽¹⁾ OV C 10, 15.1.2008., 44. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 5. jūnija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts), Padomes 2009. gada 9. janvāra Kopējā nostāja (OV C 62 E, 17.3.2009., 25. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta), un Padomes 2009. gada 24. septembra Lēmums.

⁽³⁾ OV L 74, 20.3.1992., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 4, 8.1.1998., 10. lpp.

(3) Lai nodrošinātu saskaņotu sistēmu attiecībā uz Kopienā īstenotiem starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusu, šī regula būtu jāpiemēro visiem starptautiskajiem pārvadājumiem Kopienas teritorijā. Uz pārvadājumu no dalībvalstīm uz trešām valstīm joprojām lielā mērā attiecas divpusēji nolīgumi starp dalībvalstīm un minētajām trešām valstīm. Tādēļ šī regula tās dalībvalsts teritorijā esošai brauciena daļai, kur notiek pasažieru iekāpšana vai izkāpšana, nebūtu jāpiemēro, kamēr starp Kopieni un attiecīgajām trešām valstīm nav noslēgti nepieciešamie nolīgumi. Tomēr tā būtu jāpiemēro tranzītā šķērsotas dalībvalsts teritorijā.

(4) Pakalpojumu sniegšanas brīvība ir kopējās transporta politikas pamatprincips, kas prasa, lai pārvadātājiem no visām dalībvalstīm būtu nodrošināta piekļūšana starptautiskā transporta tirgum bez diskriminācijas – neatkarīgi no valstspiederības vai uzņēmējdarbības vietas.

(5) Starptautiskos pasažieru pārvadājumus ar autobusu būtu jāvar veikt tikai ar Kopienas atļaujām. Pārvadātājiem būtu jāievēro prasība, ka visos transportlīdzekļos jāatrodas apliecinātai Kopienas atļaujas kopijai, lai vienkāršotu efektīvas pārbaudes, ko veic tiesībaizsardzības iestādes, jo īpaši tādas, kas atrodas ārpus dalībvalsts, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību. Būtu jāizveido nosacījumi attiecībā uz Kopienas atļaujas izsniegšanu un anulēšanu, to derīguma termiņu, kā arī sīki izstrādāti to izmantošanas noteikumi. Jāizveido arī sīki izstrādāti norādījumi par Kopienas atļaujas un tās kopiju izkārtojumu un citiem parametriem.

(6) Pārbaudes uz ceļa jāveic tā, lai nepieļautu tiešu vai netiešu diskrimināciju, pamatojoties uz autopārvadātāja valstspiederību vai valsti, kurā dibināts autopārvadātāja uzņēmums, vai transportlīdzekļa reģistrācijas valsti.

(7) Lai apmierinātu tirgus pieprasījumu, būtu jāparedz elastīgs režīms, kas pakļauts zināmiem nosacījumiem un attiecas uz speciāliem regulāriem pārvadājumiem un dažiem neregulāriem pārvadājumiem.

(8) Saglabājot spēkā atļauju izsniegšanas režīmu regulāriem pārvadājumiem, dažos noteikumos būtu jāizdara grozījumi, īpaši attiecībā uz atļauju izsniegšanas procedūrām.

- (9) Turpmāk pēc atļaujas piešķiršanas procedūras būtu jāpiešķir atļauja veikt regulārus pārvadājumus, izņemot gadījumus, kad ir skaidri noteikti uz atļaujas prasītāju attiecināmi atteikuma iemesli. Ar konkrēto tirgu saistītiem atteikuma iemesliem vajadzētu būt vai nu tam, ka pārvadājums, kuram pieprasīta atļauja, attiecīgos tiešās satiksmes iecirkņos varētu būtiski ietekmēt tāda līdzvērtīga pārvadājuma dzīvotspēju, ko veic saskaņā ar vienu vai vairāk pakalpojumu valsts līgumiem, vai tam, ka pakalpojuma pamatmērķis nav pārvadāt pasažierus starp pieturām, kas atrodas dažādās dalībvalstīs.
- (10) Ārvalstu pārvadātājiem būtu jāļauj veikt pasažieru iekšzemes autopārvadājumus, bet būtu jāņem vērā katra pakalpojuma veida īpatnības. Veicot tādus kabotāžas pārvadājumus, tiem būtu jāpiemēro tādi Kopienas tiesību akti kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar auto-transportu ⁽¹⁾, un uzņēmējā dalībvalstī noteiktajās jomās spēkā esoši tiesību akti.
- (11) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju nosūtīšanu saistībā ar pakalpojumu sniegšanu ⁽²⁾ piemēro transporta uzņēmumiem, kas veic kabotāžas pārvadājumus.
- (12) Attiecībā uz regulāriem pārvadājumiem vienīgi tiem regulāriem pārvadājumiem, kas ir daļa no regulāriem starptautiskiem pārvadājumiem, neņemot vērā pilsētas un piepilsētas reisu, vajadzētu būt pieejamiem ārvalstu pārvadātājiem, pakļaujoties noteiktiem nosacījumiem un it īpaši tiesību aktiem, kas ir spēkā uzņēmējā dalībvalstī.
- (13) Dalībvalstīm vajadzētu sniegt savstarpēju palīdzību nolūkā nodrošināt šīs regulas pareizu piemērošanu.
- (14) Administratīvās formalitātes būtu jāvienkāršo, ciktāl tas ir iespējams, neatceļot kontroles līdzekļus un sankcijas, kas nodrošina šīs regulas pareizu piemērošanu un efektīvu ieviešanu. Tādēļ būtu jāprecizē un jāpastiprina pašreizējie noteikumi par Kopienas atļaujas atcelšanu. Pašreizējie noteikumi būtu jāpielāgo, lai atļautu efektīvi sodīt arī par nopietniem vai atkārtoti izdarītiem nelieliem pārkāpumiem, kas veikti nevis uzņēmējdarbības, bet gan citā dalībvalstī. Sankcijām vajadzētu būt nediskriminējošām un proporcionālām pārkāpumu smagumam. Būtu jāparedz iespēja pārsūdzēt jebkuru piemēroto sankciju.
- (15) Dalībvalstīm būtu jāievada savas valsts autopārvadātāju uzņēmumu elektroniskajā reģistrā informācija par visiem uz pārvadātājiem attiecināmiem nopietniem pārkāpumiem, kā rezultātā ir piemērota sankcija.
- (16) Lai atvieglotu un stiprinātu informācijas apmaiņu starp valsts iestādēm, dalībvalstīm attiecīgās informācijas apmaiņa jāveic, izmantojot atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem ⁽³⁾, izveidotos valsts kontaktpunktus.
- (17) Šīs regulas īstenošanai nepieciešamie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽⁴⁾.
- (18) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro izveidot formātu konkrētiem dokumentiem, kas jāizmanto, lai piemērotu šo regulu, un pielāgot šīs regulas I un II pielikumu tehnikas attīstībai. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (19) Dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai, īpaši attiecībā uz iedarbīgām, samērīgām un atturošām sankcijām.
- (20) Lai veicinātu tūrismu un videi draudzīgu transportlīdzekļu izmantošanu, Regula (EK) Nr. 561/2006 būtu jāgroza tā, lai transportlīdzekļa vadītāji, kuri veic individuālus neregulāros pasažieru pārvadājumus, gadījumā, ja viņi veic pārvadājumus, kas parasti nav saistīti ar nepārtrauktu un ilgstošu autovadīšanu, varētu atlikt nedēļas atpūtas laiku līdz 12 secīgiem 24 stundu periodiem. Šāda atlikšana būtu pieļaujama vienīgi saskaņā ar sevišķi stingriem nosacījumiem, nemazinot ceļu satiksmes drošību un ņemot vērā transportlīdzekļa vadītāju darba apstākļus, *inter alia* noteikumu par nedēļas atpūtas laiku, kas jāizmanto tieši pirms un pēc pārvadājuma veikšanas. Komisijai būtu cieši jāuzrauga minētās atkāpes izmantošana. Ja faktiskā situācija, kas attaisno šādas atkāpes piemērošanu, būtiski mainās un atkāpes piemērošanas dēļ mazinās ceļu satiksmes drošība, Komisijai būtu jāveic piemēroti pasākumi.

⁽¹⁾ OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.

⁽³⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 51. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

(21) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, nodrošināt saskaņotu sistēmu attiecībā uz Kopienā īstenotiem starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka mēroga un iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem Kopienas teritorijā, ko kā komercpārvadājumus vai pašpārvadājumus veic pārvadātāji, kuri veic uzņēmējdarbību dalībvalstī saskaņā ar tās tiesību aktiem, izmantojot šajā dalībvalstī reģistrētus transportlīdzekļus, kuri pēc konstrukcijas un aprīkojuma ir derīgi vairāk nekā deviņu personu, ietverot transportlīdzekļa vadītāju, pārvadāšanai un kuri ir domāti šim nolūkam, kā arī šādu transportlīdzekļu tukšbraucieniem sarakā ar šādiem pārvadājumiem.

Transportlīdzekļa maiņa vai pārvadājuma pārtraukšana, lai dotu iespēju veikt brauciena daļu, izmantojot citu transporta veidu, neietekmē šīs regulas piemērošanu.

2. Ja pārvadājums tiek veikts no dalībvalsts uz trešo valsti un otrādi, šo regulu piemēro visu to dalībvalstu teritorijā esošai brauciena daļai, kuras šķērso tranzītā. Tās dalībvalsts teritorijā esošai brauciena daļai, kur notiek pasažieru iekāpšana vai izkāpšana, šo regulu nepiemēro tik ilgi, kamēr starp Kopieni un attiecīgo trešo valsti nav noslēgts vajadzīgais nolīgums.

3. Līdz 2. punktā minēto nolīgumu noslēgšanai šī regula neietekmē noteikumus, kas attiecas uz pārvadājumu no dalībvalsts uz trešo valsti un otrādi, kas iekļauti divpusējos nolīgumos starp dalībvalstīm un šīm trešām valstīm.

4. Šo regulu piemēro pasažieru iekšzemes komercpārvadājumiem, ko pagaidu kārtā veic ārvalstu pārvadātājs, kā paredzēts V nodaļā.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā izmanto šādas definīcijas:

- 1) "starptautisks pārvadājums" ir:
 - a) brauciens, ko transportlīdzeklis veic no izbraukšanas vietas līdz iebraukšanas vietai, kuras atrodas divās dažādās dalībvalstīs, braucot vai nebraucot tranzītā cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm vai trešām valstīm;
 - b) transportlīdzekļa brauciens, kura izbraukšanas un iebraukšanas vieta ir tajā pašā dalībvalstī, taču brauciena laikā pasažierus uzņem transportlīdzeklī vai izsēdina no tā citā dalībvalstī vai trešā valstī;
 - c) brauciens tranzītā vai bez tā caur vienu vai vairākām dalībvalstīm vai trešām valstīm ar transportlīdzekli, kurš brauc no dalībvalsts uz trešo valsti vai otrādi; vai
 - d) brauciens ar transportlīdzekli starp trešām valstīm tranzītā caur vienu vai vairākām dalībvalstīm;
- 2) "regulāri pārvadājumi" ir tādi pārvadājumi, kas nodrošina pasažieru pārvadājumus noteiktos laika intervālos pa noteiktiem maršrutiem, pasažieriem iekāpjot un izkāpjot iepriekš noteiktās pieturvietās;
- 3) "speciāli regulāri pārvadājumi" ir regulāri pārvadājumi neatkarīgi no tā, kas ir to organizētājs, kuri nodrošina noteiktu pasažieru kategoriju pārvadājumus, nepārvadājot pārējos pasažierus;
- 4) "neregulāri pārvadājumi" ir pārvadājumi, kas neatbilst regulāru pārvadājumu definīcijai, speciālus regulārus pārvadājumus ietverot, un kuru galvenā pazīme ir tas, ka tajos pārvadā pasažieru grupas, kuras izveidotas pēc pasūtītāja vai paša pārvadātāja iniciatīvas;
- 5) "pašpārvadājumi" ir pārvadājumi, ko fiziska vai juridiska persona veic nekomerciālos un bezpeļņas nolūkos, kur:
 - attiecīgos pārvadājumus šī fiziskā vai juridiskā persona veic tikai kā palīgpalpojumus un
 - izmantojamie transportlīdzekļi ir fiziskās vai juridiskās personas īpašums vai šī persona ir tos iegādājusies uz nomaksu, vai arī tie ir ilgtermiņa nomas līguma priekšmets un to vadītāji ir fiziskās vai juridiskās personas darbinieki vai pati fiziskā persona, vai personāls, kas nodarbināts attiecīgajā uzņēmumā vai kas atbilstīgi līgumsaistībām nodots attiecīgā uzņēmuma rīcībā;

- 6) "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā pārvadātājs nodarbojas ar pārvadājumiem, bet kura nav tā dalībvalsts, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību;
- 7) "kabetāžas pārvadājumi" ir:
- pasažieru iekšzemes komercpārvadājumi, ko pārvadātājs pagaidu kārtā veic uzņēmējā dalībvalstī, vai
 - pasažieru uzņemšana un izlaišana vienā un tajā pašā dalībvalstī, veicot regulāru starptautisku pārvadājumu, saskaņā ar šīs regulas noteikumiem, ja vien tas nav minētā pārvadājuma galvenais mērķis;
- 8) "Kopienas autopārvadājumu tiesību aktu nopietns pārkāpums" ir pārkāpums, kas var izraisīt labas reputācijas zaudēšanu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1071/2009 6. panta 1. un 2. punktu un/vai Kopienas atļaujas pagaidu vai pastāvīgu anulēšanu.

3. pants

Pakalpojumu sniegšanas brīvība

1. Jebkuram 1. pantā minētajam pārvadātājam, kas nodarbojas ar komercpārvadājumiem, atļauts saskaņā ar šo regulu nodrošināt regulāros pasažieru pārvadājumus, to skaitā speciālos regulāros pārvadājumus, vai neregulāros pārvadājumus ar autobusu bez diskriminācijas – neatkarīgi no valstspiederības vai uzņēmējdarbības vietas, ja:
- a) dalībvalstī, kurā viņš veic uzņēmējdarbību, viņam ir atļauts veikt regulāros pārvadājumus ar autobusu, to skaitā speciālos regulāros pārvadājumus, vai neregulāros pārvadājumus ar autobusu saskaņā ar šīs valsts tiesību aktos noteiktajiem tirgus pieejamības nosacījumiem;
- b) viņš atbilst nosacījumiem, kas pieņemti saskaņā ar Kopienas noteikumiem par pasažieru autopārvadātāja pielaišanu iekšzemes un starptautisko transporta operāciju veikšanai; un
- c) viņš atbilst tiesību aktu prasībām attiecībā uz standartiem, ko piemēro transportlīdzekļa vadītājiem un transportlīdzekļiem, kas noteikti jo īpaši Padomes Direktīvā 92/6/EEK (1992. gada 10. februāris) par ātruma ierobežošanas ierīču uzstādīšanu un izmantošanu noteiktu kategoriju transportlīdzekļos Kopienā ⁽¹⁾, Padomes Direktīvā 96/53/EK (1996. gada 25. jūlijs), ar kuru paredz noteiktu Kopienā izmantotu transportlīdzekļu maksimālos pieļaujamos gabarītus iekšzemes un starptautiskajos autopārvadājumos, kā arī šo transportlīdzekļu maksimālo pieļaujamo masu starptautiskajos autopārvadājumos ⁽²⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/59/EK (2003. gada 15. jūlijs) par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību ⁽³⁾.

⁽¹⁾ OV L 57, 2.3.1992., 27. lpp.

⁽²⁾ OV L 235, 17.9.1996., 59. lpp.

⁽³⁾ OV L 226, 10.9.2003., 4. lpp.

2. Jebkuram 1. pantā minētajam pārvadātājam, kas nodarbojas ar pašpārvadājumiem, saskaņā ar 5. panta 5. punktu atļauts sniegt transporta pakalpojumus bez diskriminācijas attiecībā uz valstspiederību vai uzņēmējdarbības vietu, ja:

- a) uzņēmējdarbības dalībvalstī viņam ir atļauts veikt pārvadājumus ar autobusiem saskaņā ar šīs valsts tiesību aktos noteiktajiem tirgus pieejamības nosacījumiem; un
- b) viņš atbilst tiesību aktu prasībām attiecībā uz standartiem, ko piemēro transportlīdzekļa vadītājiem un transportlīdzekļiem, kas noteikti jo īpaši Direktīvā 92/6/EEK, 96/53/EK un 2003/59/EK.

II NODAĻA

KOPIENAS ATĻAUJA UN TIRGUS PIEEJAMĪBA

4. pants

Kopienas atļauja

1. Starptautiskos pasažieru pārvadājumus ar autobusu veic saskaņā ar Kopienas atļauju, ko izsniedz tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību.

2. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, izsniedz Kopienas atļaujas oriģinālu, kas paliek pie pārvadātāja, un tādu tās apliecinātu kopiju skaitu, kas atbilst transportlīdzekļu skaitam, ko izmanto starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem un kas atrodas Kopienas atļaujas turētāja rīcībā vai nu kā viņa īpašums, vai citā veidā, jo īpaši saskaņā ar līgumu par pirkšanu uz nomaksu, nomas līgumu vai līzingu līgumu.

Kopienas atļaujas un tās apliecinātu kopiju formāts atbilst II pielikumā norādītajam paraugam. Tajās ir vismaz divi no I pielikumā uzskaitītajiem aizsardzības elementiem.

Komisija pielāgo I un II pielikumu tehnikas attīstībai. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Uz Kopienas atļaujas un tās apliecinātajām kopijām ir izsniedzējas iestādes zīmogs, kā arī paraksts un sērijas numurs. Kopienas atļaujas un tās apliecināto kopiju sērijas numuru kā daļu no pārvadātāja datu kopuma reģistrē valsts autopārvadātāju uzņēmumu elektroniskajā reģistrā, kā to paredz Regulas (EK) Nr. 1071/2009 16. pants.

3. Kopienas atļauju izsniedz uz pārvadātāja vārda, un to nedrīkst nodot trešām personām. Kopienas atļaujas apliecinātā kopija paliek katrā no pārvadātāja transportlīdzekļiem, un to uzrāda pārbaudei pēc jebkura pilnvarota kontroles darbinieka pieprasījuma.

4. Kopienas atļauju izsniedz uz laiku līdz 10 gadiem, un to var atjaunot.

Pirms šīs regulas piemērošanas dienas izsniegtās Kopienas atļaujas un to apliecinātās kopijas ir derīgas līdz to derīguma termiņa beigām.

5. Ja ir iesniegts Kopienas atļaujas pieteikums vai ja Kopienas atļauju atjauno saskaņā ar šā panta 4. punktu, tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, pārbauda, vai pārvadātājs atbilst vai turpina atbilst 3. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

6. Ja pārvadātājs neatbilst 3. panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā viņš veic uzņēmējdarbību, ar pamatotu lēmumu noraida Kopienas atļaujas izsniegšanu vai atjaunošanu vai anulē Kopienas atļauju.

7. Dalībvalstis garantē Kopienas atļaujas pieteicēja vai turētāja tiesības iesniegt sūdzību pret tās dalībvalsts kompetento iestāžu lēmumu, kurā viņš veic uzņēmējdarbību, par šīs Kopienas atļaujas noraidīšanu vai anulēšanu.

8. Dalībvalstis var nolemt, ka Kopienas atļauja der arī iekšzemes pārvadājumu veikšanai.

5. pants

Tirgus pieejamība

1. Regulārie pārvadājumi ir pieejami visiem, izņemot, kad vajadzības gadījumā tas ir atkarīgs no obligātas rezervācijas.

Šiem pārvadājumiem vajadzīga atļauja saskaņā ar III nodaļu.

Lai veiktu regulārus pārvadājumus no dalībvalsts uz trešo valsti un otrādi, ir vajadzīga atļauja, kas izsniegta saskaņā ar attiecīgu dalībvalsts un trešās valsts – vajadzības gadījumā arī tranzīta dalībvalsts – divpusēju nolīgumu, kamēr nav noslēgts vajadzīgais Kopienas un attiecīgās trešās valsts nolīgums.

Pārvadājuma regulāro raksturu neietekmē izmaiņas pārvadājuma veikšanas nosacījumos.

Uz paralēlu vai pagaidu pārvadājumu organizēšanu, kas apkalpo tos pašus pasažierus kā esošie regulārie pārvadājumi, neapstāšanos atsevišķās pieturvietās vai apturēšanu papildu pieturvietās esošo regulāro pārvadājumu maršrutos attiecas tie paši noteikumi, ko piemēro esošajiem regulārajiem pārvadājumiem.

2. Speciāli regulāri pārvadājumi ietver:

a) strādnieku pārvadājumus starp mājām un darbu;

b) skolēnu un studentu pārvadājumus uz mācību iestādi un atpakaļ.

Tas, ka speciālos pārvadājumus var dažādot saskaņā ar lietotāju vajadzībām, neietekmē to klasificēšanu kā regulāros pārvadājumus.

Saskaņā ar III nodaļu speciāliem regulāriem pārvadājumiem atļauja nav vajadzīga, ja tos veic saskaņā ar līgumu, kas noslēgts starp organizētāju un pārvadātāju.

3. Neregulāriem pārvadājumiem nav vajadzīga atļauja saskaņā ar III nodaļu.

Tomēr paralēlo vai pagaidu pārvadājumu organizēšanai, kas ir līdzīgi pastāvošiem regulāriem pārvadājumiem un apkalpo tos pašus pasažierus, jāsaņem atļauja saskaņā ar III nodaļu.

Neregulāri pārvadājumi nepārstāj būt neregulāri pārvadājumi tikai un vienīgi tadēļ, ka tos veic ar zināmiem intervāliem.

Neregulārus pārvadājumus var veikt pārvadātāju grupa, kas darbojas vienas un tās pašas līgumslēdzējas puses vārdā, un ceļotāji var ceļā kādas dalībvalsts teritorijā pārsēties cita tās pašas grupas pārvadātāja transportlīdzeklī.

Komisija nosaka procedūras par šādu pārvadātāju nosaukumu un pārsēšanās punktu paziņošanu attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. Tāpat 2. punkta trešajā daļā un 3. punkta pirmajā daļā minētajiem transporta pakalpojumiem atļauja nav vajadzīga transportlīdzekļu tukšbraucieniem.

5. Pašpārvadājumi ir atbrīvoti no jebkāda veida atļaujām, bet tiem piemēro sertifikātu sistēmu.

Sertifikātus izsniedz tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā transportlīdzeklis reģistrēts, un tie ir derīgi visam braucienam, tranzītu ietverot.

Komisija nosaka sertifikātu formātu. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

III NODAĻA

REGULĀRI PĀRVADĀJUMI, KURIEM VAJADŽĪGA ATĻAUJA

6. pants

Atļaujas raksturojums

1. Atļaujas izsniedz uz pārvadātāja vārda, un tās nevar nodot trešām personām. Tomēr pārvadātājs, kas ir saņēmis atļauju, var ar tās dalībvalsts kompetentās iestādes piekrišanu, kuras teritorijā atrodas izbraukšanas vieta (turpmāk "atļaujas izsniedzēja iestāde"), veikt transporta pakalpojumus ar apakšuzņēmēja starpniecību. Šādā gadījumā apakšuzņēmēja nosaukumu un tā lomu norāda atļaujā. Apakšuzņēmējam jāatbilst 3. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem. Piemērojot šo punktu, izbraukšanas vieta ir "viens no pārvadājuma galapunktiem".

Ja regulāro pārvadājumu veikšanai uzņēmumi apvienojas, atļauju izsniedz uz visu šo uzņēmumu nosaukumiem un norāda visu pārvadātāju nosaukumus. To saņem uzņēmums, kas vada operāciju veikšanu, un pārējiem uzņēmumiem izsniedz kopijas.

2. Atļaujas derīguma termiņš nepārsniedz piecus gadus. Šo termiņu var noteikt īsāku vai nu pēc pieteicēja prasības, vai pēc to dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpējas piekrišanas, kuru teritorijā notiek pasažieru iekāpšana vai izkāpšana.

3. Atļaujās uzrāda šādus datus:

- a) pārvadājuma veidu;
- b) brauciena maršrutu, konkrēti norādot izbraukšanas un iebraukšanas vietu;
- c) atļaujas derīguma termiņu;
- d) pieturvietas un kustības grafiku.

4. Komisija nosaka atļauju formātu. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

5. Atļaujas dod to turētājam(-iem) tiesības veikt regulāros pārvadājumus visu to dalībvalstu teritorijās, kur sniedzas šo pārvadājumu maršruti.

6. Regulāro pārvadājumu veicējs pagaidu un ārkārtas situācijās var izmantot papildu transportlīdzekļus. Šādus papildu transportlīdzekļus var izmantot tikai saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi noteikti 3. punktā minētajās atļaujās.

Šādā gadījumā pārvadātājs nodrošina, ka transportlīdzeklī atrodas šādi dokumenti:

- a) regulārā pārvadājuma atļaujas kopija;

b) līguma kopija, kas noslēgts starp regulārā pārvadājuma veicēju un uzņēmumu, kas piegādā papildu transportlīdzekļus, vai līdzvērtīgs dokuments;

c) pārvadātājam, kas pakalpojuma veikšanai nodrošina papildu transportlīdzekļus, izsniegtās Kopienas atļaujas apliecināta kopija.

7. pants

Atļaujas pieteikuma iesniegšana

1. Regulārā pārvadājuma atļaujas pieteikumus iesniedz atļaujas izsniedzējai iestādei.

2. Komisija nosaka pieteikumu formātu. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Personas, kas lūdz izsniegt atļauju, sniedz visu papildu informāciju, ko tās uzskata par lietderīgu vai ko pieprasa atļaujas izsniedzēja iestāde, īpaši braukšanas grafiku, kas dod iespēju kontrolēt atbilstību Kopienas tiesību aktiem par transportlīdzekļa vadītāja darbu un atpūtas režīmu, kā arī Kopienas atļaujas kopiju.

8. pants

Atļaujas izsniegšanas procedūra

1. Atļaujas izsniedz, saskaņojot ar visu to dalībvalstu iestādēm, kuru teritorijās notiek pasažieru iekāpšana vai izkāpšana. Atļaujas izsniedzēja iestāde nosūta šīm iestādēm, kā arī to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuru teritorijas tiek šķērsotas bez pasažieru iekāpšanas vai izkāpšanas, pieteikuma kopiju, tai pievienojot visu citu pie lietas piederošo dokumentu kopijas un savu novērtējumu.

2. To dalībvalstu kompetentās iestādes, kuru piekrišana ir lūgta, divu mēnešu laikā paziņo atļaujas izsniedzējai iestādei savu lēmumu attiecībā uz pieteikumu. Šo termiņu aprēķina, skaitot no dienas, kurā saņemts lūgums izteikt piekrišanu un kura norādīta saņemšanas apstiprinājuma kvītī. Ja to dalībvalstu kompetento iestāžu, kurām lūgta piekrišana, pieņemtais lēmums ir negatīvs, tajā ietver atbilstīgu iemeslu skaidrojumu. Ja atļaujas izsniedzēja iestāde divu mēnešu laikā nesaņem atbildi, uzskata, ka iestādes, ar kurām notikusi apspriešanās, ir devušas piekrišanu, un atļaujas izsniedzēja iestāde var piešķirt atļauju.

To dalībvalstu iestādes, kuru teritorijas tiek šķērsotas bez pasažieru iekāpšanas vai izkāpšanas, var paziņot atļaujas izsniedzējai iestādei savas piezīmes pirmajā daļā noteiktajā termiņā.

3. Atļaujas izsniedzēja iestāde pieņem lēmumu par pieteikumu četros mēnešos, skaitot no dienas, kad pārvadātājs iesniedzis šo pieteikumu.

4. Atļaujas nepiešķir, ja:
- iesniedzējs nav spējīgs sniegt pakalpojumu, kas ir pieteikuma priekšmets, izmantojot viņam tieši pieejamo aprīkojumu;
 - iesniedzējs ir pārkāpis savas valsts vai starptautiskos tiesību aktus par autotransportu, jo īpaši noteikumus un prasības attiecībā uz atļaujām veikt starptautiskus pasažieru autopārvadājumus, vai ir izdarījis Kopienas autopārvadājumu tiesību aktu nopietnu pārkāpumu, jo īpaši attiecībā uz noteikumiem, ko piemēro transportlīdzekļiem un transportlīdzekļu vadītāju darba un atpūtas režīmam;
 - attiecībā uz atļaujas atjaunošanas pieteikumu – nav ievēroti atļaujas nosacījumi;
 - dalībvalsts, pamatojoties uz detalizētas analīzes datiem, nolēmj, ka attiecīgais pakalpojums varētu nopietni apdraudēt līdzīgu pakalpojumu, uz ko attiecas viens vai vairāki sabiedrisko pakalpojumu līgumi, kas atbilst Kopienas tiesību aktiem, izdzīvošanas iespējas attiecīgos tiešās satiksmes iecirkņos. Šādā gadījumā dalībvalsts, nepieļaujot diskrimināciju, izstrādā kritērijus, lai noteiktu, vai pakalpojums, attiecībā uz kuru iesniegts pieteikums, varētu nopietni apdraudēt minētā līdzīga pakalpojuma izdzīvošanas iespējas, un pēc attiecīga lūguma nosūta tos Komisijai;
 - dalībvalsts, pamatojoties uz detalizētu analīzi, pieņem lēmumu, ka pakalpojuma galvenais mērķis ir pārvadāt pasažierus starp punktiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs.

Gadījumos, kad konstatē, ka kāds starptautisks autobusu pārvadājums ārkārtas apstākļu dēļ, kurus nevarēja paredzēt atļaujas piešķiršanas laikā, attiecīgos tiešās satiksmes iecirkņos nopietni apdraud tādu līdzīgu pakalpojumu sniegšanas dzīvotspēju, uz ko attiecas viens vai vairāki saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem noslēgti sabiedrisko pakalpojumu līgumi, dalībvalstis var ar Komisijas piekrišanu apturēt vai anulēt atļauju veikt starptautisko autobusu pārvadājumu, sešus mēnešus pirms tam brīdinot par to pārvadātāju.

Tas, ka pārvadātājs piedāvā zemākas cenas nekā tās, ko piedāvā citi autopārvadātāji, vai tas, ka attiecīgajā satiksmes līnijā jau darbojas citi autopārvadātāji, pats par sevi nav par pamatojumu pieteikuma noraidīšanai.

5. Atļaujas izsniedzēja iestāde, kā arī visu to dalībvalstu kompetentās iestādes, kas piedalās 1. punktā paredzētajā vienošanās procedūrā, var noraidīt pieteikumus, vienīgi pamatojot to ar iemesliem, kas paredzēti šajā regulā.

6. Pabeidzot 1. līdz 5. punktā noteikto procedūru, atļaujas izsniedzēja iestāde piešķir atļauju vai oficiāli noraida pieteikumu.

Lēmumos par pieteikuma noraidīšanu izklāsta iemeslus, kas ir tā pamatā. Dalībvalstis nodrošina, ka transporta uzņēmumiem tiek dota iespēja iesniegt protestu, ja to pieteikums ir noraidīts.

Atļaujas izsniedzēja iestāde visas 1. punktā minētās iestādes informē par tās lēmumu, nosūtot visu atļauju kopijas.

7. Ja 1. punktā minētā procedūra vienošanās panākšanai nedod atļaujas izsniedzējai iestādei iespēju lemt par pieteikumu, jaūtājumu var nodot izskatīšanai Komisijā vēlākais divu mēnešu laikā, skaitot no dienas, kad paziņots par vienas vai vairāku dalībvalstu, ar kurām saskaņā ar 1. punktu notikusi apspriešanās, pieņemto negatīvo lēmumu.

8. Pēc apspriešanās ar attiecīgām dalībvalstīm Komisija četru mēnešu laikā kopš paziņojuma saņemšanas no atļaujas izsniedzējas iestādes pieņem lēmumu, kas stājas spēkā pēc 30 dienām kopš tā izziņošanas šīm dalībvalstīm.

9. Komisijas lēmumu piemēro līdz laikam, ko paredz starp attiecīgām dalībvalstīm panāktā vienošanās.

9. pants

Atļaujas atjaunošana un izmaiņas

Šīs regulas 8. pantu *mutatis mutandis* piemēro pieteikumiem par atļauju atjaunošanu vai par noteikumu maiņu, ar kuriem jāveic pakalpojumi, par ko saņemta atļauja.

Ja darbības noteikumos izdara maznozīmīgas izmaiņas, proti, koriģējot intervālus, braukšanas maksu un kustības grafikus, atļaujas izsniedzējai iestādei vienīgi jāpaziņo ar izmaiņām saistītā informācija pārējām attiecīgām dalībvalstīm.

Attiecīgās dalībvalstis var arī piekrist tam, ka atļaujas izsniedzēja iestāde vienpusēji lemj par izmaiņām pakalpojuma sniegšanas noteikumos.

10. pants

Atļaujas darbības pārtraukšana

1. Neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus⁽¹⁾, regulāru pārvadājumu veikšanas atļaujas darbība izbeidzas tās derīguma termiņa beigās vai trīs mēnešus pēc tam, kad atļaujas izsniedzēja iestāde saņem no atļaujas turētāja paziņojumu par viņa nodomu izbeigt pakalpojuma. Šādā paziņojumā iekļauj pienācīgu iemeslu pamatojumam.

2. Ja pieprasījums pēc pakalpojuma vairs nepastāv, 1. punktā paredzētais paziņošanas periods ir viens mēnesis.

3. Atļaujas izsniedzēja iestāde paziņo pārējo attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm par atļaujas darbības pārtraukšanu.

⁽¹⁾ OV L 315, 3.12.2007., 1. lpp.

4. Atļaujas turētājs informē attiecīgā pakalpojuma izmantotājus par tā sniegšanas izbeigšanu vienu mēnesi iepriekš, izmantojot attiecīgus masu saziņas līdzekļus.

11. pants

Pārvadātāju pienākumi

1. Izņemot nepārvaramas varas gadījumus, pārvadātājs regulārajos pārvadājumos līdz viņam piešķirtās atļaujas derīguma termiņa beigām veic visus pasākumus, lai garantētu transporta pakalpojumus, kas atbilst nepārtrauktības, regularitātes un kapacitātes standartiem, kā arī citiem noteikumiem, ko kompetentā iestāde nosaka saskaņā ar 6. panta 3. punktu.

2. Pārvadātājs norāda pārvadājuma maršrutu, autobusu pieturvietas, kustības grafiku, braukšanas maksas apmērus un pārvadājuma noteikumus tādā veidā, lai nodrošinātu šīs informācijas brīvu pieejamību visiem lietotājiem.

3. Neskarot Regulu (EK) Nr. 1370/2007, attiecīgajām dalībvalstīm ir iespējams, vienojoties savā starpā vai ar atļaujas turētāju, izdarīt izmaiņas darbības noteikumos, kas attiecas uz regulāriem pārvadājumiem.

IV NODAĻA

NEREGULĀRI PĀRVADĀJUMI UN CITI PĀRVADĀJUMI, KURIEM NAV VAJADZĪGA ATĻAUJA

12. pants

Kontroles dokumenti

1. Neregulārus pārvadājumus, izņemot 5. panta 3. punkta otrajā daļā minētos pārvadājumus, veic saskaņā ar brauciena formulāru.

2. Pārvadātājs, kas veic neregulārus pārvadājumus, aizpilda brauciena formulāru pirms katra brauciena.

3. Brauciena formulārā jābūt vismaz šādai informācijai:

- a) pārvadājuma veids;
- b) pamatmaršruts;
- c) pārvadātājs (pārvadātāji), kas iesaistīti pārvadājuma veikšanā.

4. Brauciena formulāru grāmatiņas piegādā tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kur pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, vai šo iestāžu izraudzītās struktūras.

5. Komisija nosaka brauciena formulāru, brauciena formulāru grāmatiņu formātu un to lietošanas veidu. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

6. Speciāliem regulāriem pārvadājumiem, kas minēti 5. panta 2. punkta trešajā daļā, par kontroles dokumentu kalpo līgums vai tā apliecināta kopija.

13. pants

Vietējas ekskursijas

Veicot starptautiskus neregulārus pārvadājumus, pārvadātājs var veikt neregulārus pārvadājumus (vietējas ekskursijas) dalībvalstī, kas nav viņa uzņēmējdarbības vieta.

Šādus pārvadājumus paredz pasažieriem, kas nav minētās dalībvalsts iedzīvotāji un ir pirms tam tā paša pārvadātāja pārvesti vienā no pirmajā daļā minētajiem starptautiskajiem braucieniem un ko aizved ar to pašu transportlīdzekli vai ar citu tā paša pārvadātāja vai pārvadātāju grupas transportlīdzekli.

V NODAĻA

KABOTĀŽA

14. pants

Vispārējs princips

Jebkuram pārvadātājam, kurš veic pasažieru komercpārvadājumus ar autotransportu un kuram ir Kopienas atļauja, ir atļauts ar nosacījumiem, kas izklāstīti šajā nodaļā, un bez jebkādas diskriminācijas attiecībā uz pārvadātāja valstspiederību vai uzņēmējdarbības vietu veikt kabotāžas pārvadājumus, kā noteikts 15. pantā.

15. pants

Atļautie kabotāžas pārvadājumi

Kabotāžas pārvadājumi ir atļauti šādiem pakalpojumiem:

- a) speciāli regulāri pārvadājumi, ja tie ietverti līgumā, kas noslēgts starp organizētāju un pārvadātāju;
- b) neregulāri pārvadājumi;
- c) regulāri pārvadājumi, ko kā regulārus starptautiskus pārvadājumus saskaņā ar šo regulu veic pārvadātājs, kurš nav uzņēmējas dalībvalsts rezidents, izņemot pārvadājumu pakalpojumus, kas apmierina pilsētu aglomerāta un konurbācijas vajadzības un vajadzības pēc pārvadājumiem starp tām un apkārtējām teritorijām. Kabotāžas pārvadājumus neveic neatkarīgi no šādiem starptautiskiem pārvadājumiem.

16. pants

Kabotāžas pārvadājumiem piemērojami noteikumi

1. Kabotāžas pārvadājumu veikšana, ja Kopienas tiesību aktos nav noteikts citādi, pakļauta normatīviem un administratīviem aktiem, kas ir spēkā uzņēmējā dalībvalstī attiecībā uz:

- a) nosacījumiem, kam pakļauts pārvadājuma līgums;
- b) transportlīdzekļu masu un gabarītiem;

- c) prasībām attiecībā uz noteiktu pasažieru kategoriju pārvadāšanu, proti, skolēnu, bērnu un personu ar ierobežotu kustības spēju;
- d) transportlīdzekļa vadīšanas laiku un transportlīdzekļa vadītāja atpūtas periodiem;
- e) transporta pakalpojumu pievienotās vērtības nodokli (PVN).

Masa un gabarīti, kas minēti b) apakšpunktā, attiecīgā gadījumā var pārsniegt tos, kas piemērojami pārvadātāja uzņēmējdarbības dalībvalstī, bet tie nekādos apstākļos nedrīkst pārsniegt uzņēmējas dalībvalsts noteiktos ierobežojumus iekšzemes satiksmē vai Direktīvas 96/53/EK 6. panta 1. punktā minētajos pierādījumos norādītos tehniskos parametrus.

2. Ja Kopienas tiesību aktos nav noteikts citādi, kabotāžas pārvadājumi, kuri veido 15. panta c) punktā paredzēto pārvadājumu daļu, ir pakļauti normatīviem un administratīviem aktiem, kas ir spēkā uzņēmējā dalībvalstī attiecībā uz atļaujām, konkursa procedūrām, apkalpojamām līnijām, pārvadājumu regularitāti, nepārtrauktību un biežumu, kā arī maršrutiem.

3. Uzbūves un aprīkojuma tehniskajām prasībām, kas jāievēro autotransporta līdzekļiem, kurus lieto kabotāžas pārvadājumu veikšanai, jābūt tādām, kādas noteiktas autotransporta līdzekļiem, kuri ir starptautiskā transporta aprītē.

4. Valsts normatīvos un administratīvos aktus, kas minēti 1. un 2. punktā, piemēro attiecībā uz ārvalstu pārvadātājiem saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi izvirzīti pārvadātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību uzņēmējā dalībvalstī, lai novērstu jebkādu diskrimināciju attiecībā uz valstspiederību vai uzņēmējdarbības vietu.

17. pants

Kabotāžas pārvadājumu kontroles dokumenti

1. Kabotāžas pārvadājumus neregulāru pārvadājumu veidā veic saskaņā ar 12. pantā minēto brauciena formulāru, kas atrodas autotransporta līdzeklī un ko uzrāda pēc jebkura pilnvarota kontroles darbinieka pieprasījuma.
2. Brauciena formulārā norāda šādas ziņas:
 - a) pārvadājuma sākuma un beigu vieta;
 - b) pārvadājuma sākuma datums un beigu datums.
3. Brauciena formulāri, kā minēts 12. pantā, tiek izsniegti brauciena formulāru grāmatīnās, ko apstiprinājusi kompetentā iestāde vai struktūra pārvadātāja uzņēmējdarbības dalībvalstī.
4. Speciālu regulāru pārvadājumu gadījumā kontroles dokuments ir starp pārvadātāju un pārvadājuma organizētāju noslēgtais līgums vai tā apliecināta kopija.

Tomēr brauciena formulāru aizpilda ikmēneša pārskata veidā.

5. Izlietotos brauciena formulārus nodod atpakaļ kompetentajai iestādei vai struktūrai pārvadātāja uzņēmējdarbības dalībvalstī saskaņā ar procedūrām, ko izstrādājusi šī iestāde vai struktūra.

VI NODAĻA

KONTROLES LĪDZEKĻI UN SANKCIJAS

18. pants

Transporta biļetes

1. Pārvadātāji, kas sniedz regulāru pārvadājumu pakalpojumu, izņemot speciālus regulārus pārvadājumus, izsniedz vai nu individuālas, vai kolektīvas transporta biļetes, kurās norāda:
 - a) izbraukšanas un iebraukšanas vietu, kā arī attiecīgā gadījumā tiesības uz atpakaļbraucienu;
 - b) biļetes derīguma termiņu;
 - c) maksu par braucienu.
2. Transporta biļeti, kas minēta 1. punktā, uzrāda pēc pilnvarota inspekcijas darbinieka pieprasījuma.

19. pants

Pārbaudes ceļā un uzņēmumos

1. Atļauja vai kontroles dokuments atrodas transportlīdzeklī, un to uzrāda pēc pilnvarota inspekcijas darbinieka pieprasījuma.
2. Pārvadātāji, kas veic starptautiskus pasažieru pārvadājumus ar autobusiem, dod iespēju veikt visas pārbaudes, kuru nolūks ir nodrošināt, ka transporta pakalpojumi tiek veikti pareizi, īpaši attiecībā uz autobusu vadītāju darbu un atpūtas periodiem. Saistībā ar šīs regulas īstenošanu pilnvarotiem inspekcijas darbiniekiem ir tiesības:
 - a) pārbaudīt grāmatvedības un citu dokumentāciju, kas saistīta ar transporta uzņēmuma darbību;
 - b) nokopēt uzņēmuma telpās esošas grāmatas un dokumentus vai veikt izrakstus no tiem;
 - c) iekļūt visās transporta uzņēmuma telpās, visos objektos un transportlīdzekļos;
 - d) pieprasīt jebkādas informācijas uzrādīšanu, ko satur grāmatas, dokumenti vai datu bāzes.

20. pants

Savstarpēja palīdzība

Dalībvalstis palīdz cita citai, lai nodrošinātu šīs regulas piemērošanu un attiecīgu uzraudzību. Tās veic informācijas apmaiņu, izmantojot atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1071/2009 18. pantam izveidotos valsts kontaktpunktus.

21. pants

Kopienas atļauju un atļauju anulēšana

1. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, anulē Kopienas atļauju, ja tās turētājs:

- a) vairs neatbilst 3. panta 1. punkta nosacījumiem; vai
- b) sniedzis nepatiesu informāciju par datiem, kas bijuši vajadzīgi Kopienas atļaujas izsniegšanai.

2. Atļaujas izsniedzēja iestāde anulē atļauju, ja tās turētājs vairs neatbilst nosacījumiem, uz kuru pamata atļauja izsniegta saskaņā ar šo regulu, īpaši – ja to pieprasa dalībvalsts, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību. Minētā iestāde tūlīt informē attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes.

22. pants

Uzņēmējdarbības dalībvalsts īstenotas sankcijas par pārkāpumiem

1. Ja kādā no dalībvalstīm ir veikts vai atklāts Kopienas autopārvadājumu tiesību aktu nopietns pārkāpums, jo īpaši attiecībā uz noteikumiem, ko piemēro transportlīdzekļiem un transportlīdzekļu vadītāju darba un atpūtas režīmam, kā arī ja 5. panta 1. punkta piektajā daļā minētos paralēlos vai pagaidu satiksmes pakalpojumus sniedz bez atļaujas, tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs, kas izdarījis pārkāpumu, veic uzņēmējdarbību, attiecīgi rīkojas, kas var ietvert brīdinājumu, ja to paredz valsts tiesību akti, lai izskatītu lietu. Tā rezultātā, *inter alia*, var uzlikt šādus administratīvus sodus:

- a) pagaidu vai pastāvīga dažu vai visu Kopienas atļaujas apliecināto kopiju anulēšana;
- b) pagaidu vai pastāvīga Kopienas atļaujas anulēšana.

Šīs sankcijas var noteikt pēc tam, kad šajā lietā ir pieņemts galīgais lēmums, un ņem vērā Kopienas atļaujas turētāja izdarītā pārkāpuma smagumu un apliecināto Kopienas atļaujas kopiju kopskaitu, kas piešķirts starptautiskajai ceļu satiksmei.

2. Uzņēmējdarbības dalībvalsts kompetentās iestādes pēc iespējas drīzāk un vēlākais sešu nedēļu laikā pēc galīgā lēmuma pieņemšanas paziņo tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā atklāti pārkāpumi, kuras no 1. punktā paredzētajām sankcijām ir piemērotas un vai tās vispār ir piemērotas.

Ja tādas sankcijas nav piemērotas, uzņēmējdarbības dalībvalsts kompetentās iestādes sniedz tāda lēmuma iemeslu izklāstu.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka attiecīgajam pārvadātājam piemērotās sankcijas kopumā ir samērīgas attiecībā uz pārkāpuma vai pārkāpumu smagumu, kas bija šo sankciju piemērošanas cēlonis, ņemot vērā visas sankcijas, kas par to pašu pārkāpumu piemērotas dalībvalstī, kur pārkāpums ir atklāts.

4. Šis pants neskar tās dalībvalsts kompetento iestāžu iespējas, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, uzsākt tiesvedību valsts tiesā. Ja šāda tiesvedība ir uzsākta, attiecīgā kompetentā iestāde par to informē to dalībvalstu kompetentās iestādes, kurās izdarīti attiecīgie pārkāpumi.

5. Dalībvalstis nodrošina, lai pārvadātājiem būtu tiesības pārsūdzēt tiesā jebkuru administratīvo sodu, kas tiem uzlikts saskaņā ar šo pantu.

23. pants

Uzņēmējas dalībvalsts īstenotas sankcijas par pārkāpumiem

1. Ja dalībvalsts kompetentās iestādes konstatējušas, ka tās teritorijā noticis šīs regulas vai Kopienas autopārvadājumu tiesību aktu nopietns pārkāpums, ko izdarījis nerezidents pārvadātājs, tad dalībvalsts, kuras teritorijā pārkāpums atklāts, pēc iespējas drīzāk un vēlākais sešu nedēļu laikā pēc galīgā lēmuma pieņemšanas šajā lietā nosūta šādu informāciju tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību:

- a) pārkāpuma aprakstu un datumu un laiku, kad pārkāpums izdarīts;
- b) pārkāpuma kategoriju, veidu un smagumu; un
- c) piemērotās un izpildītās sankcijas.

Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var pieprasīt, lai tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, uzlikt administratīvos sodus saskaņā ar 22. pantu.

2. Neskarot kriminālvajāšanu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var piemērot sankcijas pārvadātājiem nerezidentiem, kas tās teritorijā ar kabotāžas pārvadājumiem pārkāpuši šo regulu vai Kopienas vai attiecīgās valsts pārvadājumu noteikumus. Sankcijas piemēro bez diskriminācijas, un tās var, *inter alia*, sastāvēt no brīdinājuma vai, nopietnu pārkāpumu gadījumā, no īslai cīga kabotāžas aizlieguma tās uzņēmējas dalībvalsts teritorijā, kur noticis pārkāpums.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai pārvadātāji tiesā varētu pārsūdzēt jebkuru administratīvo sodu, kas tiem piemērots saskaņā ar šo pantu.

24. pants

Ierakstīšana valsts elektroniskajos reģistros

Dalībvalstis nodrošina, lai valsts autopārvadātāju uzņēmumu elektroniskajā reģistrā būtu ievadīti Kopienas autopārvadājumu tiesību aktu nopietni pārkāpumi, kas attiecināmi uz pārvadātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību tās teritorijā, un kā rezultātā jebkurā dalībvalstī piemērota sankcija, kā arī to, lai minētajā reģistrā būtu ievadīta informācija par īslaicīgi atsauktu Kopienas atļauju vai tās apliecinātu kopiju. Reģistrā ievadītie dati, kas attiecas uz Kopienas atļaujas pagaidu vai pastāvīgu anulēšanu, datu bāzē jāglabā vismaz divus gadus no Kopienas atļaujas apturēšanas brīža gadījumā, ja Kopienas atļauju anulē pagaidu kārtā, un no anulēšanas brīža gadījumā, ja Kopienas atļauju anulē pastāvīgi.

VII NODAĻA

ĪSTENOŠANA

25. pants

Nolīgumi starp dalībvalstīm

1. Dalībvalstis var noslēgt divpusējus un daudzpusējus nolīgumus par to pārvadājumu turpmāku liberalizāciju, uz kuriem attiecas šī regula, īpaši attiecībā uz atļauju sistēmu un kontroles dokumentu vienkāršošanu vai atcelšanu, īpaši pierobežas apgabalos.

2. Dalībvalstis informē Komisiju par visiem nolīgumiem, kas noslēgti saskaņā ar 1. punktu.

26. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 3821/85 (1985. gada 20. decembris) par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā⁽¹⁾, 18. panta 1. punktu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu, 5. punkta b) apakšpunktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

27. pants

Sankcijas

Dalībvalstis izstrādā noteikumus par sankcijām, ko piemēro šīs regulas noteikumu pārkāpšanas gadījumos, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās tiek īstenotas. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis par attiecīgajiem noteikumiem paziņo Komisijai līdz 2011. gada 4. decembrim un nekavējoties paziņo par visām turpmākajām izmaiņām.

Dalībvalstis nodrošina, ka visus šos pasākumus piemēro bez diskriminācijas – neatkarīgi no pārvadātāja valstspiederības vai uzņēmējdarbības vietas.

28. pants

Ziņošana

1. Dalībvalstis reizi divos gados Komisijai paziņo, cik atļaujas iepriekšējā gadā izsniegtas regulāru pārvadājumu veikšanai un to regulāro pārvadājumu veikšanas atļauju kopējo skaitu, kas ir derīgas ziņojuma perioda beigās. Šo informāciju iesniedz atsevišķi par katru regulārā pārvadājuma galamērķa valsti. Dalībvalstis Komisijai paziņo arī datus par regulāriem un neregulāriem kabotāžas pārvadājumiem, ko ziņojuma periodā veikuši pārvadātāji, kas ir rezidenti.

2. Uzņēmēju dalībvalstu kompetentās iestādes reizi divos gados nosūta Komisijai statistikas datus par to atļauju skaitu, kas izsniegtas kabotāžas pārvadājumu veikšanai regulāro pārvadājumu veidā, kā minēts 15. panta c) punktā.

3. Komisija nosaka tās tabulas formu, kas jālieto, paziņojot 2. punktā minētos statistikas datus. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. Ne vēlāk kā katra gada 31. janvārī dalībvalstis informē Komisiju par to pārvadātāju skaitu, kuriem iepriekšējā gada 31. decembrī ir Kopienas atļauja, kā arī par Kopienas atļauju apliecināto kopiju skaitu, kas atbilst šajā datumā apgrozībā esošo transportlīdzekļu skaitam.

29. pants

Regulas (EK) Nr. 561/2006 grozījums

Regulas (EK) Nr. 561/2006 8. pantam pievieno šādu punktu:

6.a “Atkāpjoties no 6. punkta, transportlīdzekļa vadītājs, kurš veic vienu neregulāru starptautisko pasažieru pārvadājumu, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1073/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum (*), pēc iepriekšējā regulārā nedēļas atpūtas perioda izmantošanas ir tiesīgs atlikt nedēļas atpūtas laiku līdz 12 secīgiem 24 stundu periodiem ar nosacījumu, ka:

- a) pārvadājums ilgst vismaz 24 stundas dalībvalstī vai trešā valstī, kas nav tā pati valsts, kurā pārvadājums sācies; un
- b) pēc minētās atkāpes izmantošanas transportlīdzekļa vadītājs:
 - i) izmanto divus regulāros nedēļas atpūtas periodus; vai

⁽¹⁾ OV L 370, 31.12.1985., 8. lpp.

- ii) arī izmanto vienu regulāro nedēļas atpūtas periodu un vienu saīsināto nedēļas atpūtas periodu, kas ilgst vismaz 24 stundas. Tomēr saīsināto atpūtas periodu kompensē ar līdzvērtīgu nepārtrauktu atpūtas periodu, ko izmanto līdz atkāpes piemērošanas periodam sekojošās trešās nedēļas beigām; un
- c) sākot no 2014. gada 1. janvāra, transportlīdzeklis ir aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīcēm atbilstīgi Regulas (EEK) Nr. 3821/85 IB pielikuma prasībām; un
- d) sākot no 2014. gada 1. janvāra, gadījumos, ja brauciens notiek no plkst. 22.00 līdz plkst. 6.00, transportlīdzekli pārmaiņus vada vairāki transportlīdzekļa vadītāji vai arī 7. pantā minētais braukšanas laiks ir jāsamazina līdz trīs stundām.

Komisija cieši uzrauga minētās atkāpes piemērošanu, lai nodrošinātu, ka ar ļoti stingriem noteikumiem tiek saglabāta ceļu satiksmes drošība, jo īpaši pārbaudot, vai atkāpes piemērošanas periodā kopējais braukšanas laiks nav pārmērīgi ilgs. Līdz 2012. gada 4. decembrim Komisija sagatavo ziņojumu, kurā novērtē atkāpes piemērošanas ietekmi uz ceļu satiksmes drošību, kā arī sociālos aspektus. Ja Komisija uzskata par vajadzīgu, tā ierosina šajā sakarā grozīt šo regulu.

(*) OV L 300, 14.11.2009., 88. lpp.”

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2009. gada 21. oktobrī

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*
J. BUZEK

VIII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

30. pants

Atcelšana

Ar šo atceļ Regulu (EEK) Nr. 684/92 un Regulu (EK) Nr. 12/98.

Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu III pielikumā.

31. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2011. gada 4. decembra, izņemot 29. pantu, ko piemēro no 2010. gada 4. jūnija.

*Padomes vārdā –
Priekšsēdētājs*
C. MALMSTRÖM

*I PIELIKUMS***Kopienas atļaujas aizsardzības elementi**

Kopienas atļaujā jābūt vismaz diviem no šādiem aizsardzības elementiem:

- hologramma,
 - īpašas šķiedras papīrā, kas ir redzamas ultravioletajā gaismā,
 - vismaz viena mikrodrukas rinda (druka, kas ir redzama tikai ar palielināmo stiklu un ko nevar nokopēt ar fotokopētāju),
 - reljefi burti, simboli vai raksti,
 - divkārtīga numerācija: sērijas numurs un izsniegšanas numurs,
 - aizsargfons ar smalku gījošētu rakstu un īrispiespiedumu.
-

II PIELIKUMS

Kopienas atļaujas paraugs

EIROPAS KOPIENA

(a)

(Krāsa – pantonis gaiši zils, DIN A4 formāta celulozes papīrs, masa – 100 g/m² vai vairāk)

(Kopienas atļaujas pirmā lappuse)

(Teksts Kopienas atļaujas izsniedzējas dalībvalsts oficiālajā(-ās) valodā(-ās) vai vienā no oficiālajām valodām)

Kopienas atļaujas izsniedzējas dalībvalsts atšķirības zīme ⁽¹⁾
--

Kompetentās iestādes vai struktūras nosaukums
--

KOPIENAS ATĻAUJA Nr. ...

(vai)

APLIECINĀTA KOPIJA Nr.

starptautiskiem pasažieru komercpārvadājumiem ar autobusu

Šis Kopienas atļaujas turētājam ⁽²⁾

.....

ir atļauts veikt starptautiskos pasažieru komercpārvadājumus ar autotransportu Kopienas teritorijā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum un saskaņā ar šīs Kopienas atļaujas vispārīgajiem noteikumiem.

Piezīmes:	
.....	
Šī Kopienas atļauja ir derīga no	līdz
Izsniegta	datums
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Dalībvalstu atšķirības zīmes: (B) Beļģija, (BG) Bulgārija, (CZ) Čehija, (DK) Dānija, (D) Vācija, (EST) Igaunija, (IRL) Īrija, (GR) Grieķija, (E) Spānija, (F) Francija, (I) Itālija, (CY) Kipra, (LV) Latvija, (LT) Lietuva, (L) Luksemburga, (H) Ungārija, (MT) Malta, (NL) Nīderlande, (A) Austrija, (PL) Polija, (P) Portugāle, (RO) Rumānija, (SLO) Slovēnija, (SK) Slovākija, (FIN) Somija, (S) Zviedrija, (UK) Apvienotā Karaliste.

⁽²⁾ Pārvadātāja pilns vārds vai uzņēmuma nosaukums un pilna adrese.

⁽³⁾ Paraksts un tās kompetentās iestādes vai struktūras zīmogs, kas izsniedz Kopienas atļauju.

(b)

(Kopienas atļaujas otrā lappuse)

(Teksts Kopienas atļaujas izsniedzējas dalībvalsts oficiālajā(-ās) valodā(-ās) vai vienā no oficiālajām valodām)

Vispārīgi noteikumi

1. Šī Kopienas atļauja ir izsniegta, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/2009.
2. Šo Kopienas atļauju komercpārvaldījumu veikšanai ir izsniegusi tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā pārvaldītājs veic uzņēmējdarbību, ievērojot to, ka šis pārvaldītājs:
 - a) dalībvalstī, kur viņš veic uzņēmējdarbību, ir saņēmis atļauju veikt regulāros pasažieru pārvaldījumus, to skaitā speciālos regulāros pārvaldījumus vai neregulāros pārvaldījumus ar autobusu;
 - b) atbilst nosacījumiem, kas ietverti Kopienas noteikumos par atļauju pasažieru autopārvaldītāju profesionālās darbības veikšanai iekšzemes un starptautiskos pārvaldījumos;
 - c) atbilst tiesību aktu prasībām, ņemot vērā transportlīdzekļa vadītājiem un transportlīdzekļiem noteiktos standartus.
3. Šī Kopienas atļauja dod tiesības veikt starptautiskos pasažieru komercpārvaldījumus ar autobusu visā Kopienas teritorijā:
 - a) ja izbraukšanas vieta un iebraukšanas vieta atrodas divās dažādās dalībvalstīs, braucot vai nebraucot tranzītā cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm vai trešām valstīm;
 - b) ja izbraukšanas vieta un iebraukšanas vieta atrodas tai pašā dalībvalstī, bet pasažieri iekāpj vai izkāpj citā dalībvalstī vai trešā valstī;
 - c) ja pārvaldījums tiek veikts no dalībvalsts uz trešo valsti un otrādi, braucot vai nebraucot tranzītā cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm vai trešām valstīm;
 - d) ja pārvaldījums tiek veikts starp trešām valstīm, braucot tranzītā cauri vienas vai vairāku dalībvalstu teritorijām,kā arī veikt ar šādiem pārvaldījumiem saistītus taksībraucienus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1073/2009 nosacījumiem.

Ja pārvaldījumu veic no dalībvalsts uz trešo valsti un otrādi, Regulu (EK) Nr. 1073/2009 piemēro tās dalībvalsts teritorijā esošai brauciena daļai, kura šķērsota tranzītā. To nepiemēro brauciena daļai tās dalībvalsts teritorijā, kur pasažieri iekāpj vai izkāpj, tik ilgi, kamēr nav noslēgts nepieciešamais nolīgums starp Kopienas un attiecīgo trešo valsti.
4. Šo Kopienas atļauju var izmantot tikai tās turētājs, un to nedrīkst nodot trešām personām.
5. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā šī Kopienas atļauja izsniegta, var to anulēt, ja pārvaldītājs:
 - a) vairs neatbilst Regulas (EK) Nr. 1073/2009 3. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem;
 - b) sniedzis nepatiesu informāciju par datiem, kas vajadzīgi Kopienas atļaujas izsniegšanai vai atjaunošanai;
 - c) kādā no dalībvalstīm nopietni pārkāpis vai vairākkārt pārkāpis Kopienas tiesību aktus par autotransportu, jo īpaši noteikumus attiecībā uz transportlīdzekļiem un transportlīdzekļu vadītāju darbu un atpūtas režīmu, vai arī bez atļaujas sniedzis Regulas (EK) Nr. 1073/2009 5. panta 1. punkta piektajā daļā minētos paralēlos vai pagaidu pārvaldījumus. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvaldītājs, kas izdarījis pārkāpumu, veic uzņēmējdarbību, var, *inter alia*, anulēt Kopienas atļauju vai arī pagaidu kārtā vai pastāvīgi anulēt Kopienas atļaujas apliecinātās kopijas.

Šīs sankcijas nosaka, ņemot vērā Kopienas atļaujas turētāja izdarītā pārkāpuma smagumu un Kopienas atļaujas apliecināto kopiju kopskaitu, kas ir pārvaldītāja rīcībā darbībai starptautiskajā transporta pakalpojumu tirgū.

6. Kopienas atļaujas oriģinālu pārvadātājs glabā savā uzņēmumā. Kopienas atļaujas apliecinātai kopijai jāatrodas transportlīdzeklī, ar ko veic starptautisko pārvadājumu.
7. Šī Kopienas atļauja jāuzrāda pārbaudei pēc attiecīgi pilnvarotas kontrolējošas amatpersonas pieprasījuma.
8. Kopienas atļaujas turētājam katras dalībvalsts teritorijā jāievēro tajā spēkā esošie normatīvie un administratīvie akti, īpaši attiecībā uz transportu un ceļu satiksmi.
9. "Regulārie pārvadājumi" ir pārvadājumi, kas nodrošina pasažieru pārvadājumus ar noteiktiem laika intervāliem pa noteiktiem maršrutiem, pasažieriem iekāpjot un izkāpjot iepriekš noteiktās pieturvietās, un tie ir pieejami visiem pasažieriem, izņemot gadījumus, kad obligāti nepieciešama iepriekšēja vietu rezervēšana.

Tas, ka pārvadājumu veikšanas nosacījumos tiek izdarītas izmaiņas, neietekmē to piederību regulāriem pārvadājumiem.

Regulāriem pārvadājumiem nepieciešama atļauja.

"Speciālie regulārie pārvadājumi" ir regulārie pārvadājumi, lai kas tos organizētu, kad tikai noteiktu kategoriju pasažieri tiek pārvadāti ar noteiktiem laika intervāliem pa noteiktiem maršrutiem, pasažieriem iekāpjot un izkāpjot iepriekš noteiktās pieturvietās.

Speciāli regulāri pārvadājumi ietver:

- a) strādnieku pārvadāšanu no mājām uz darbu un atpakaļ;
- b) skolēnu un studentu pārvadāšanu no dzīvesvietas uz mācību iestādi un atpakaļ.

Tas, ka speciālo pārvadājumu veikšanas nosacījumus var mainīt saskaņā ar izmantotāju vajadzībām, neietekmē to piederību pie regulāriem pārvadājumiem.

Speciālajiem regulārajiem pārvadājumiem atļauja nav vajadzīga, ja starp pārvadājumu organizētāju un pārvadātāju ir noslēgts līgums.

Paralēlu vai pagaidu pārvadājumu organizēšanai, lai apkalpotu tos pašus pasažierus, kas izmanto jau pastāvošos regulāros pārvadājumus, vajadzīga atļauja.

"Neregulāri pārvadājumi" ir pārvadājumi, kuri neatbilst regulāru pārvadājumu definīcijai, speciālus regulārus pārvadājumus ietverot, un kuru galvenā pazīme ir tas, ka tajos tiek pārvadātas pasažieru grupas, kas ir izveidotas pēc pasūtītāja vai paša pārvadātāja iniciatīvas. Paralēlu vai pagaidu pārvadājumu organizēšanai, kas ir līdzīgi pastāvošajiem regulārajiem pārvadājumiem un apkalpo tos pašus pasažierus, vajadzīga atļauja saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1073/2009 III nodaļā noteikto procedūru. Šie pārvadājumi nezaudē neregulāru pārvadājumu statusu tikai tad, ja tiek veikti ar noteiktiem intervāliem.

Neregulāriem pārvadājumiem atļauja nav vajadzīga.

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EEK) Nr. 684/92	Regula (EK) Nr. 12/98	Šī regula
1. pants		1. pants
2. panta 1.1. punkts	2. panta 1. punkts	2. panta 2. punkts, 5. panta 1. punkts
2. panta 1.2. punkts	2. panta 2. punkts	2. panta 3. punkts, 5. punkta 2. punkts
2. panta 1.3. punkts		5. panta 1. punkta piektā daļa
2. panta 3.1. punkts	2. panta 3. punkts	2. panta 4. punkts, 5. panta 3. punkts
2. panta 3.3. punkts		5. panta 3. punkts
2. panta 3.4. punkts		5. panta 3. punkts
2. panta 4. punkts		2. panta 5. punkts, 5. panta 5. punkts
3. pants		3. pants
3.a pants		4. pants
4. pants		5. pants
5. pants		6. pants
6. pants		7. pants
7. pants		8. pants
8. pants		9. pants
9. pants		10. pants
10. pants		11. pants
11. pants		12. pants
12. pants		13. pants
13. pants		5. panta 5. punkts
	1. pants	14. pants
	2. panta 4. punkts	
	3. pants	15. pants
	4. pants	16. pants
	5. pants	4. panta 3. punkts
	6. pants	17. pants
	7. pants	28. panta 3. punkts
	8. pants	26. pants
	9. pants	
14. pants		18. pants
15. pants		19. pants
	11. panta 1. punkts	20. pants
16. panta 1. punkts		21. panta 1. punkts
16. panta 2. punkts		21. panta 2. punkts
16. panta 3. punkts		22. panta 1. punkts
16. panta 4. punkts		23. panta 1. punkts
16. panta 5. punkts		22. panta 2. punkts
	11. panta 2. punkts	23. panta 2. punkts
	11. panta 3. punkts	23. panta 2. punkts
	11. panta 4. punkts	
	12. pants	22. panta 5. punkts, 23. pants

Regula (EEK) Nr. 684/92	Regula (EK) Nr. 12/98	Šī regula
	13. pants	
16.a pants	10. pants	26. pants
17. pants		
18. pants		25. pants
19. pants	14. pants	27. pants
20. pants		
21. pants		30. pants
22. pants	15. pants	31. pants
Pielikums		II pielikums